

[Aksel Larsen.]

pelt hen ikke kan springe af Vognen, ikke kan opsige Overenskomsten, ikke kan frigøre os, selv om vi opdager, at nu bliver der knyttet saadanne Betingelser til den, at det vilde være bedst, om vi kunde sige nej. Amerika kan udmærket vel, naar vi først er kommet i Gang med at skulle balancere vor Økonomi paa Marshall-Hjælpen og dens økonomiske Betingelser, komme med Forslag, med Krav, med politiske og militære Betingelser, som vi kan være eller føle os tvunget til at gaa ind paa, fordi vi ellers staar over for Truselen om, at saa holder Marshall-Hjælpen op.

Man siger saa smukt, at der er ingen betænkelige Bestemmelser i denne Overenskomst. Det sagde man ogsaa, da vi i 1939 vedtog Ikke-Angrebstraktaten med Tyskland. Da gik man imod os Kommuniste, som stemte imod den, og sagde, at dette var aldeles meningsløst, den var uskyldig, vi var to Parter om den, hvortil vi svarede: javel, men den anden Part er lige godt den stærkeste. Det viste sig, at vi fik Ret. Men saadan er det ogsaa her. Alt, hvad der vedrører Marshall-Hjælpen, skal afgøres af to Magter, men det er Amerika der skal yde Hjælpen, og som til enhver Tid har den stærkeste Stilling og kan gennemvinge den Fortolkning af Overenskomsten, der passer De Forenede Stater og deres Regering.

Saa kan man sige, at det er meget godt at opponere mod Marshall-Hjælpen, men er der nogen anden Vej? Ja, efter vor Opfattelse er der absolut en anden Vej, og efter vor Opfattelse er det urigtigt, hvad den højtærede Minister har sagt, at Genopbygning kun er mulig, hvis man kan faa de fornødne Dollars. Det er nemlig saadan, at der er Lande i Europa, som har formaaget at genopbygge sig uden Dollarhjælp. Hvis vi henholder os til Marshall-Landenes egen Beregning, haaber disse i Fællesskab, at de ved Marshall-Hjælpen engang i 1950 eller 1951 vil kunne være naaet op paa Produktionsniveauet fra Før Krigen. Hvad Ikke-Marshall-Landene i Europa angaar, er Forholdet et andet. I Sovjetunionen er Genopbygningen saa vidt fremskreden, at den nuværende Plan, som man arbejder efter, og som man hidtil har overholdt, regner med en Industri-

produktion for 1950 paa 48 pCt. over Førkrigniveauet, med en Stigning paa 27 pCt. for Landbruget og 36 pCt. for Transporten og 28 pCt. for Detailhandelen.

Det samme Billede viser andre af de Lande, som ikke er med under Marshall-Planen. I selve De Forenede Nationers Maanedsstatistik for Efteraaret i Fjor var der kun optaget Bulgarien og Polen i Offentliggørelsen om Industriproduktionen, men de viste et Produktionsindex paa 146 for Bulgariens Industriproduktion og 113 for Polens Industriproduktion, under Forudsætning af, at man sætter Produktionsindexet for 1937 lig 100, altsaa en Stigning. Til Sammenligning kan vi anføre, at paa samme Tidspunkt, som denne Statistik var optaget — det var i Maj Maaned 1947 —, havde Danmark et Produktionsindex paa 100 og Belgien og Holland henholdsvis 87 og 89. Det er kendt, hvilke Vanskeligheder man slaas med i Vesteuropa, hvad Kulproduktionen angaar. For Polens Vedkommende steg Kulproduktionen fra 20,2 Mill. t i 1945 til 47 Mill. t i 1946, og i Foraaret 1947 kunde man sige, at den i Løbet af dette Aar vilde runde de 58 Mill. t. Vi saa samtidig i Tilfældet Polen, at man paa een Gang kunde forøge Produktionen, Eksporten og Hjemmeforbruget. Forbruget af Kul i Polen selv laa paa 24 Mill. t i 1937, i 1946 laa det paa 34 Mill. t, og i 1947 naaede det op paa 40 Mill. t. Eksporten af Kul laa i 1945 paa 5,6 Mill. t, i 1946 paa 13 Mill. t og er beregnet til for 1947 og 1948 at andrage henholdsvis 18 og 25 Mill. t.

Det er Eksempler fra de Lande, som ikke er med i Marshall-Konventionen, og som har sagt nej til at modtage Marshall-Hjælpen. Disse Lande har uden Dollars kunnet gennemføre deres Genopbygning med betydeligt større Resultater, end de vesteuropæiske Dollarlande haaber at naa til ved Marshall-Planens Hjælp. Dette giver os et Fingerpeg i Retning af, hvilken Vej der kan betrædes, og jeg synes, at dette maa give os det Raad ogsaa at søge at bygge paa vore egne Kræfter i Stedet for at give hele vor Økonomi og dermed ogsaa vor Politik og vor Udenrigspolitik ind under en fremmed Statsmagts Kommando.

Jeg tilslutter mig det af det ærede Med-